

„Szűrőpróbán”

Az utóbbi négy évben a vidéki vívó egyesületek száma felére csökkent. E sajnálatos tény felfedezése után határoztam el, hogy felkeresem a SZEOL vívó szakosztályát és megérdeklődöm, mi újság a „penge zsonglőrei”-nek szegedi házatáján. Az edzésen levő sportolókkal és Pálffy Gyula szakosztályvezetővel folytatott beszélgetésem során a következők derültek ki.

Arról, hogy miért vesztett népszerűségéből ez az évtizedeken keresztül kimondottan magyar sportág órákon, oldalakon át lehetne beszélni. De talán néhány tőmondat is kifejezi a válasz lényegét. „Költséges sport a vívás. A felszerelés, az öltözet ezer forintnál is többbe kerül. Nincs közönség, nincs bevétel — tehát nincs megfelelő dotálás sem.” „Magas higiéniai követelményeket támaszt az a sportág, s ennek az egyesületek közül csak kevés tud eleget tenni.” „Nincs utánpótlás. A középiskolákban kevés a szakképzett oktató, ezért, valamint a magas költségek miatt kevés helyen működik vívószakosztály.”

A SZEOL elődjének, a SZEAC-nak vívó szakosztálya 1921-ben alakult — mint ezt a vívók bemutatkozó szakosztály vezetőjétől megtudtam. A felszabadulás után — mondta Pálffy Gyula — vívóink a vidék élvonalához tartoztak. A 60-as években három fegyvernemben hat vidéki bajnok avattunk. Kardozóink az országos bajnokság második osztályában versenyeznek az I. osztályba jutásért. Női törscapatunk hol a második, hol a harmadik osztályban küzdött. Húsz férfi és

nyolc női versenyzőnk van. Hét férfi vívónknak a minősítése elsőosztályú. Örömmel mondhatom, hogy szakosztályunk minden fegyvernemben jól felkészült vívókat tud kiállítani a pástra. Saját helyzetben vagyunk, hiszen sportolónk többsége egyetemista. Saját nevelésű utánpótlásunk nincs, elsősorban az egyetemre felvételt nyert „golyárok” számíthatunk és számítunk. Versenyzőink többsége csak egyetemmel évei alatt tagja egyesületünknek, fő céljuk a tanulás, s csak ezután következnek a sport. Szerencsére nem ritka, hogy a tehetséges vívóink jó tanulók is és így Szegeden maradhatnak és az egyetem elvégzése után sem szüntetik meg kapcsolatukat a szakosztállyal.

A vívók között kialakult jó sportszellem megteremtésében nagy érdeme volt és van az országos hírű szűrőfegyver mesteredzőnek, Kőkendi Károlynak, aki több, mint negyvenévi sportpályafutás után még ma is korát (73 éves) meghazudtoló fűrészséggel „iskolázta” és oktatja a klasszikus vívársá versenyzőit. A kardozókkal is idős mester, Bánkúti István foglalkozik, akinek keze alól több elsőosztályú versenyző került már ki. Mindkettőjüket több vidéki bajnok vallja mesterének.

Milyen tervekkel, elképzelésekkel néz ez a szakosztály a jövő elé? Ime két versenyző válasza:

— Elsősorban egy elég nagy problémánkat kellene megoldani — mondta Várnai Ernő. Az utánpótlás kérdését, mely mind versenyzőit, mind edzői viszonylatban súlyosan érint bennünket. Mindenekelőtt fiatalokat várnánk, olyanokat, akik nem feledkeztek meg arról, hogy a vívás kiegészítő sportnak is nagyszerű, például az asztaliteniszhez, ökölvívók, teniszhez számunkra is. Olyanokat, akik látják, hogy kitűnő állóképesség növelő, gyors helyzetfelismerést követelő, nyugodt idegrendszert és kitűnő reflexeket biztosító sport ez. Az edzőproblémákat talán úgy lehetne megoldani, ha a SZEOL pályázat útján ösztöndíjat alapítana a testnevelési főiskolát végző edzőszakos hallgatók részére.

— Célunk az, hogy minősített versenyzőink számát növeljük minden fegyvernemben — mondta Kelemen Gábor. A bajnokságra való felkészülést elősegítő versenyeket kellene szerveznünk testvér-egyesületeinkkel, hogy minél eredményesebben ápolhassuk a szegedi vívósport hagyományait.

RAB FERENC

Azt nem lehet tudni

meg ezt sem lehet tudni. Mert az se tudja, meg ez se tudja. Különbösen is: miért akarják magukra venni a kérdézősködők a saját ingüket, ha nem „erőltetik” azt rájuk. Nem gondolják, hogy túl költséges, túl megerőltető, ha magukra veszik — és a szegedi egyetemisták is indulnak minden sportágban az Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokságon? Kiderült, hogy gondolták —, de nem az egyetemisták, hanem az egyesület, a SZEOL egyik-másik szakosztályának vezetői. Gondolták, hivatkoztak, döntöttek, magyaráztak, „hogy egyesületi érdekekkel ütköznek a versenyek időpontjai, sok az utazás, sok a költség, nincs elég ember a szervezéshez” stb., stb. — A lényeg: sportolóink többsége nem képviselheti egyetemünket a bajnokságon. Vagyis nem vehetik magukra a saját ingüket — még maszek alapon, tehát az egyesülettől függetlenül sem. Hogy is juthatott eszükbe, hogy a KISZ sportfelelőseinek szervezésével, irányításával is részt vehetnek, akár a saját költségükön is a bajnokság küzdőmeiben? „Beláthatják”, hogy abszurd gondolat az egyetemisták egyetem-szervezésére szerepeltetése az egyetemi bajnokságon, amikor van nekünk „egyetemi sportegyesületünk” is. Az más kérdés, hogy a sportklub most mostoha gyerekként kezelte egyetemistáit. Talán azt is kér lenne megkérdezni, hogy miért —, hiszen valószínűleg az fog kiderülni, hogy azt úgysem lehet tudni, meg így sem lehet tudni...

szabó magdolna

AUCASIN és NICOLETE

„Hallga, mondd szép regét, örömet és bánatot, két szép kicsi gyermekét, Aucasin és Nicoletet... Szép ének lesz csodaszép, illó, míves, szótt beszéd.” — e szavakkal kezdődött az előadás és a produkció végén — a közönség vastapsa közepette — jogosan ismételték ezt meg múlt időbe téve.

Emlékezetes, szép játéknak lehettek tanúi az eredetileg másodikkal tervezett, 8 órai előadás nézői. (Az első közönség hiányában elmaradt...) Az ófrancia széphistóriát a Műszaki Egyetem színjátszó együttese magával ragadó játékossággal, humorral és láthatóan nagy kedvvel keltette életre. Lendületük, vidámságuk átragadt a nézőkre is: sok nevetéssel és tapsal kísérték a játékokat. A rendező (Kéleti István) és az előadók közös érdeme, hogy sikerült úgy kiaknázniuk a derű-keltés minden lehetőségét, hogy ez nem vált a darab poétikussága, naiv bája kárárá. A komédiázás sehol sem érződött erőltetettnek, túlhajtottnak. A darab hangulati egységét szolgálta néhány húzás: így például kihagyták azt a jelenetet, amelyben az „édes, szép felét” kereső Aucasin találkozik egy „ocsmonda és csúf” legény-

nyel, aki elvesztett öket keresi. Ez a sötét kép a nyomorról megbontaná a mű egészének hangulatát. A harmonia szolgálatában állt a nagyszerű mozgástechnika és zene is. A zenét a gitáron játszó Tichy József szerezte. Sokszínű, jó zenét megoldásokat hallhattunk. Az ének mindig összhangban volt a mozgással és a táncal is és — ami nem utolszó szempont — a szereplők szépen, tisztán énekeltek. A mozgás összerendezése Galassi István nevéhez fűződik. Várfalat faltörő kosokkal, hajókat tengeri viharral, „bolthajtásos nagy szobát”, várpincét és várakat egyaránt meg tudtak jeleníteni a kitűnő mozgáskompozíciókkal. A táncok nem betét-jellegűek, hanem a játék szerves részei voltak. Az együttes, mint a comedia dell'arte színpadán 12 tagból állt (a gitároson kívül). Nehéz bárkit is kiemelni, hiszen az „illó, míves, szótt beszéd” — és játék — mindegyikükre jellemző volt. Emlékezetes marad az Aucasint alakító Deutsch János remek mimikája és mozdulatai. Kaffer Gizella bájos Nicolette-je és a több figurát is játszó Wiegmann Alfréd profi-szintű játéka.

G. KISS MAGDOLNA

Hetényi- emléklakett

Parádúrdund rendezték meg május 11—13 között a Magyar Gastroenterológiai Társaság 1972. évi nagygyűlését. Dr. Varró Vince a II. sz. Belgyógyászati Klinika igazgató professzora, a társaság elnöke nyitotta meg a konferenciát, amelyen az orvostudomány hazai és számos külföldi képviselőjének több mint hetven előadása és korreferátuma hangzott el. A konferencia második napján kiosztották a társaság 1971. évi tudományos díjait. A Hetényi Géza-emléklakettet dr. Csernay Lászlónak, az I. Belklinikai adjunktusának adományozták.

Búcsúztatás és jutalmazás

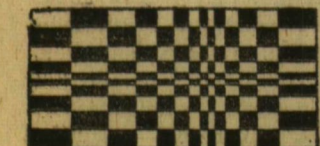
Ötödéves hallgatók, KISZ-aktivisták búcsúztatását rendezték meg május 20-án a JATE KISZ bizottságának kis termében. Dícsérő oklevelet és könyvjutalmat adtak át ebből az alkalomból Árpás Lídiának, Balázs Mihály-nak, Hilbert Margitnak, Horváth Antalnak, Perleczki Etelkának és Póta Józsefnek.

Ezüstérem

Az Egyetemi és Főiskolai Bajnokság döntőjében jól szerepeltek labdarúgóink. A PEAC együttesét 2:0-ra legyőzték, csak a KHSC csapatától szenvedtek 3:0 arányú vereséget, s végeredményben a II. helyet szerezték meg.

Lapunk május 8-i számának 2. oldalán levő képaláírása kimaradt. A felvétel a Magyar Nyelv Hetének megnyitóján készült, Köpeczi Béla, az MTA megbízott főtűkára tartja ünnepi beszédét.

SAKK

Két fiatal szegedi sakkmester

Végezték a szegedi vegyes mesterterven. Egy kicsit félve írjuk le a legutóbbi rovatban az igényt, hogy legalább egy sakkmestert szerettünk üdvözölni a szegedi fiatalok közül a verseny után — sők bebizonyították, hogy érdemes volt

bizni bennük: Varasdy Imre és Széles Károly teljesítették az előírt 8 pontos normát (azon belül 4,5 pontot a mesterek ellen), elérték a mesteri címet. A verseny eredményét az alábbi táblázat mutatja:

	V	V	V	K	H	S	K	L	C	D	S	K	P	T	Pont
Vadász	x	x	x	x	x	x	x	x	1	1	1	1	1	1	10
Varnusz	x	1	x	1	x	x	x	1	1	1	1	0	1		9,5
Varasdy	x	0	x	0	1	x	1	x	1	1	1	1	1		8,5
Káposztás	x	x	x	x	1	x	x	0	1	1	1	1	1		8,5
Hradetzky	x	0	1	x	x	1	x	0	1	1	0	1	1		8
Széles	x	x	1	x	x	0	x	0	x	1	1	1	1		8
Dr. Korpás	x	x	0	0	1	x	1	x	1	1	1	x	1		7,5
Lukács	0	x	x	x	x	x	x	1	x	x	x	x	x		6,5
Csala	0	0	0	x	1	1	0	x	x	1	x	1	0		6
Dallos	0	0	0	1	0	x	0	x	0	x	1	1	1		6
Dr. Sallay	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1		4
Kósa	0	0	0	1	0	0	x	x	0	1	0	1	0		3,5
Papp	0	1	0	0	0	0	x	0	0	x	0	1	1		3
Tosics	0	0	0	0	0	x	x	1	0	0	1	0	0		3

(Azonos pontszám esetén a helyezési sorrendet a több nyert játszmára döntötte el.)
A verseny kemény küzdelmet, névös játszmákat produkált. Békés, előre megbeszéltek remikkel nem találkozunk, előre „lefutott játszmá” sem volt, senkinek sem volt esélye, hogy „gyengébb” ellenfél ellen biztos pontra számíton egyszerűen azért, mert nem volt, aki gyengén játszott volna. Természetesen sok jó játékos között utolsónak is kell valakinek lenni, utolsó előttinek is, a mesteri norma teljesítése nem sérülhet mindenki, eredménye

miatt szegyenkeznie senkinek sem kell, hiszen pl. egyetlen mesterjelölt sem volt, aki legalább egy mestert meg ne „dorogált” volna.
Ha valaki megkérdem, mi volt a verseny legnagyobb eredménye, egyértelmű választ adhatunk rá: fiatal sakkokozók megmutatták, hogy a vidéki sakkokozókra számítani kell, hogy nincs előtűk tekintély, félelmetes ellenfelek azok számára is, akik jobb potenciális helyzetük miatt előbb szerezhették meg a mesteri címet. Megmutatták, hogy érdemes nekik játszmaalkalmat adni. Küzdelemre kényszerítették m-

denkit, aki velük ül szembe a sakk-tábla másik oldalára. Megmutatták, hogy érdemes volna a magyar sakkokozók kétmillióra budapesti bázisát tízmillióra szélesíteni, hogy az ötször akkora utánpótlás félélmetessé növelheti a magyar sakkokozás nemzetközi hírét, erejét.

Egyéni teljesítményeket vizsgálva: a győztes Vadász László mester, aki még alig haladta túl a tinedzserkort, az első fordulóktól kezdve kezében tartotta a vezetést, biztosan győzött. Győzelmét elsősorban kiváló pozícióérzékének, s fiatal korában szokatlan nyugalmanak, tárgyilagosságának köszönheti. Varnusz Egon mester elég jó kezdés után a hatodik fordulóban Papp ellen elvesztett veresége hatására nagyon rákapcsolt, s négyes nyeréssorozatnál zárkozott fel Vadász mögött. Varasdy Imre harmadik helye a verseny legköltséges megjelölése. A fiatal matematikus egyetemi hallgató nagyszerűen indult, 5 játszmából 4 pontja volt, amikor két vereséggel visszaesett. Nagy érdeme, hogy a vereségek nem törték meg a lendületét, hatalmas finisbe kezdett, s az utolsó fordulóban Vadász ellen remijével biztosította harmadik helyét és mesteri címet. Káposztás mester igen jó kezdés után biztosított magának a 8. és 9. helyezéset, majd a 10. helyezésért megpróbált, de az 11. fordulójában a verseny előtt legjobban, Balazs Károly ellen indult, 4 játszma után még csak két pontja volt, de utakon négyes nyerő sáriával veresége fel magát az élcsoportba. Ezután — fáradtság vagy biztonsági-játék, ki tudhatni — remikkel biztosította a szükséges 8 pontot. Erdes, színes és küzdelmes játszmái is mutatják, hogy méltó viselője lesz címének a fiatal matematikának.

A többi mesterjelölt közül Csala Imre úgy indult, hogy már tartsólyában láttuk a mesteri címet, aztán a folytatás nem volt olyan, mint a kezdés. Dallos Tibor méltóan képviselte az idősebb korosztályt (azért mi is létezünk még!). Papp László és Tosics Iván teljesítménye szerényebb, mint képességeik. Jól játszottak, de Fortuna nem volt elég kegyes hozzájuk. Majd legközelebb — reméljük lesz legközelebb is. Mindenesetre ne fogadjunk mindent Fortúnára, a szerecsse azt fogadja a kegyébe, aki tehetséges, szorgalmas és türelmes. Köszönet illeti mindazokat, akik a versenyt szervezték, anyagi alapjait biztosították, rendezték. A verseny zavartalanul folyt le, a szűri-

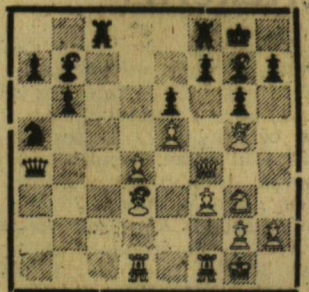
csak a szépségdíjat kellett odantenni a legszebb játszmának. Kis közönség volt, de szakértő, érdeklődő és mindennapos. Bár csak minél előbb sor kerülne a következő versenyre is, a szegedi sakkokozók megmutatták, érdemes itt versenyt rendezni!

Nézük meg a verseny szépségdíjas játszmáját. Nehéz volt a sok jó játszmából kiválasztani. A döntésnél a legfőbb szempont az volt, hogy a vesztés is nagyon jól játszott, a győztes pedig bemutatta az aktív védekezés magasiskoláját.

Világos: KÓSA Sötét: KÁPOSZTÁS. Francia védelem. 1. e4, e5 2. d4, d5 3. Hc3, Hf6 4. Fg5, Fb4 (A Mac-Cutheon változat rendkívül éies, bonyolult játékhoz vezet. A legjobb cölfolat néhai Charousek nagymesterünk megállapítására, hogy a francia védelem a gyávál megnyitása.) 5. e5, h6 6. Fd2, Fc3: 7. bc3: Hc4 8. Vg4, Kf8 (Ez a szokatlan védekezőállás sokkal inkább tartható, mint a g6 után előálló gyenge gyalogállás.) 9. h4 (Világosnak sokféle lehetősége van a támadás folytatására, lehetséges pl. a Fc1, Fd3 felállással a futópár erejét latbavetni. Persze ez bizonyos „áldozatkészséggel” jár, de a támadó játékos egy-két gyalogost szívesen áldoz vonalakért. A tett lépés az egyik leggyakoribb támadó felépítés. 9. ... e5, 10. Hh3, Hd2: 11. Kd2: c4! (A megmaradt világos futár hatáskörének korlátozása döntő faktornak bizonyul: világos támadása nem tud döntővé fokozódni.) 12. Bf3, Hc4 13. Vh5, Ve7 14. Hh3, b5 (A félelmetes rohamra sokan nem adtak volna hajfőfőt sem sötét életéért. Annál inponálóbb az a hídgyér, ahogy Káposztás mester mindig minimális erővel védi a támadást, s készíti elő ellenakciókat a vezérsármayon.) 15. a3, (Sem most, sem a későbbiekben nem jó Hg5 az egyszerű g6 válasz miatt.) 15. ... a5 16. Bf4 (Ez már védelem is, világos nem engedheti meg, hogy a b4-en bekövetkező cserék után ellenfele beússzon d4-re. Világos támadása azonban egyelőre törtetlen.) 16. ... Bb5 17. Bc1, b4 18. ab: ab: 19. Bc3, bc: 20. Bc3: Va7 21. Ba3 (Szellemsé visszavágás, világos is legyen a talpán, de itt már ez sem segít.) 21. ... Ve7 22. Baf3, Hd3 (A szívszó védelem meghiúsította maga gyűlöletét: minden védve, az ellenséki előkészítve) 23. Fe2, Pd7 24. Bg1, Vb4+ 25. Ke3, Ve3+ 26. Kf4, Ve2: 27. Kc3, Bb3 28. Hf6, Bf3+: 29. Ff3: g6 (Elegáns befejezés. Míg a szegedi sakkokozók)

Bgw, fg5: 31. Hg5: Vg4: 32. Vg4: Bg5 Világos feladta, tisztárányban maradt.

TANULJ KOMBINALNI!
HURME — SJORIS
Dresden, 1969.

Világos: Kc1, Vh4, Bc1, Bf1, Fc3, Fg5, Hg3, gy: d4, e5, f3, g2, h2 612. Sötét: Kg6, Va4, Bc6, Bf8, Fb7, Fg7, Ha5, gy: a7, b6, e9, f7, g6, h7 (13).
Világos heves tázztámadással néhány lépésben mattol.
Hogyan?
Megfejtés az előző számból: LE-VY—FELLER 1. Bf6:1, Bf6: 2. Bd8+ Kf7 3. Hg5+!1, hg5: 4. Ve8 matt.

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelent havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Ferenk Judit. Szerkesztőség: Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 10-198. Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácskörtársaság útja 10. Telefon: 13-562. A lapot az intézmények pártbizottság terjesztik. Ár: 1 forint. Előfizetés egy évre: 17 forint.